

certificat de
grau mitjà

GENERALITAT
VALENCIANA
CONSELLERIA D'EDUCACIÓ

**Junta Qualificadora de
Coneixements de València**

certificat de
grau mitjà

© **Generalitat Valenciana, 2008**

Edita: Conselleria d'Educació

Depòsit legal: V-15-2009

Imprés a: Valenciana de Gráficas

Disseny i maquetació: ädisseny i comunicació

índex

- 5** Informació general
- 11** Objectius
- 19** Continguts
- 25** Estructura
- 27** Prova

informació general

Els plans d'estudis actuals han incorporat el valencià plenament en el seu currículum. Per diverses vies educatives, els estudis vigents possibiliten, si se supera la matèria de Valencià, obtindre el certificat de grau elemental.

Les persones que no complixen el requisit anterior i que volen una acreditació oficial de coneixements de valencià, o bé aquelles persones que volen una acreditació dels graus mitjà i superior, per a aconseguir un lloc de treball, accedir a la funció pública o per qualsevol altre motiu, poden obtindre el corresponent certificat superant les proves que cada any convoca la Junta Qualificadora de Coneixements de Valencià.

Les proves

Tenen com a objecte avaluar la competència dels aspirants en un determinat grau o àmbit. Per això, les proves no van destinades a avaluar l'aprofitament d'un curs determinat, encara que, òbviament, l'assistència a cursos ajuda a preparar-se per a la superació de les proves.

La Junta convoca anualment les proves en dos períodes. El calendari, les localitats i els llocs d'exàmens es fan públics al llarg del primer trimestre de l'any.

Les proves s'ajusten als programes establits en l'Orde de 16 d'agost de 1994, de la Conselleria d'Educació i Ciència, per la qual s'establixen els certificats oficials administratius de coneixements de valencià que expedix la Junta Qualificadora de Coneixements de Valencià i s'homologuen i es revaliden d'altres títols i certificats (DOGV núm. 2.331, de 24 d'agost de 1994).

La publicació per part del Consell d'Europa del *Marc europeu comú de referència per a les llengües: aprenentatge, ensenyament i avaluació* (2001) ha proporcionat unes bases comunes per a l'elaboració de programes de llengua, orientacions curriculars, exàmens, llibres de text, sistemes d'avaluació, etc., com a model de convergència europeu. Des d'esta perspectiva la Junta Qualificadora de Coneixements de Valencià ha assumit els principis del document i els ha incorporat a les seues propostes d'avaluació.

Els certificats

La Junta Qualificadora de Coneixements de Valencià expedix dos tipus de certificats: els de coneixements generals de la llengua i els de coneixements específics.

Els certificats de coneixements generals es referixen a diversos nivells de domini en l'ús de la llengua i són els següents:

- Certificat de coneixements orals de valencià.
- Certificat de grau elemental de coneixements de valencià.
- Certificat de grau mitjà de coneixements de valencià.
- Certificat de grau superior de coneixements de valencià.

Els certificats de coneixements específics es referixen a llenguatges d'especialitat propis de determinats àmbits de la societat (administració, empreses editorials i mitjans de comunicació). Els certificats de capacitació tècnica que es convoquen són els següents:

- Llenguatge administratiu.
- Correcció de textos.
- Llenguatge als mitjans de comunicació.

Qui pot presentar-se a les proves

Per a poder participar en les proves cal tindre, com a mínim, setze anys complits l'any en què s'efectuen.

Les persones aspirants als certificats de capacitació tècnica de llenguatge administratiu i de llenguatge als mitjans de comunicació han d'estar en possessió del certificat de grau mitjà de coneixements de valencià.

Les persones aspirants al certificat de capacitació tècnica de correcció de textos han d'estar en possessió del certificat de grau superior de coneixements de valencià.

Formalització de la inscripció

Per a poder participar en les proves cal sol·licitar-ho presentant l'imprés multicòpia que es trobarà a disposició dels interessats en els centres següents:

- Conselleria d'Educació.
- Direccions territorials d'Educació.
- Ajuntaments.
- Centres d'informació juvenil.
- www.edu.gva.es/jqcv

Prèviament a la presentació de la sol·licitud, cal haver abonat les taxes corresponents en la quantia i forma previstes en la convocatòria.

Els aspirants poden inscriure's en diversos nivells, però només s'admet una matrícula per cada nivell.

La sol·licitud s'ha de presentar en el registre de la Conselleria d'Educació, en les direccions territorials d'Educació o en qualsevol dels llocs que preveu l'article 38.4 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú. En cas de presentar-la en una oficina de correus, es farà en sobre obert per tal que la instància siga datada i segellada abans de ser certificada.

Resultats de les proves

Després d'efectuades les proves, es farà pública en els taulers d'anuncis de la Conselleria d'Educació i de les direccions territorials d'Educació, per resolució de la presidenta de la JQCV, la llista provisional dels aspirants considerats aptes o no aptes per les comissions examinadores, i es publicarà en el *Diari Oficial de la Comunitat Valenciana* un extracte de la resolució que indicarà els llocs on estarà exposada la llista.

Les persones interessades també podran accedir a la informació a través de la web de la Junta Qualificadora (www.edu.gva.es/jqcv); del telèfon audiomàtic, que funciona les 24 hores del dia (96 386 53 95); del telèfon d'informació de la Generalitat 012, i enviant un SMS al 7373 amb el text NOTAJUNTA i el NIF o NIE corresponent.

Punts d'informació

CONSELLERIA D'EDUCACIÓ

Secretaria Autonòmica d'Educació

Av. Campanar, 32

46015 València

Tel. 96 386 30 52

Fax 96 386 58 21

DIRECCIONS TERRITORIALS D'EDUCACIÓ

ALACANT

C/ Carratalà, 47

03007 Alacant

Tel. 965 93 50 30

Fax 965 93 50 75

CASTELLÓ

Av. del Mar, 23

12003 Castelló de la Plana

Tel. 964 35 84 48

Fax 964 35 80 76

VALÈNCIA

PROP II

C/ Gregorio Gea, 14

46009 València

Tel. 96 196 42 11

Fax 96 196 42 17

prova grau mitjà

objectiu general

La persona que opte a este certificat ha de ser capaç de comprendre una àmplia gamma de textos llargs i complexos, i de reconèixer-ne el sentit implícit. Ha de poder expressar-se amb fluïdesa i espontaneïtat sense haver de buscar d'una manera molt evident paraules o expressions. Ha de poder utilitzar la llengua de manera flexible i eficaç per a propòsits socials, acadèmics i professionals. Ha de poder produir textos clars, ben estructurats i detallats sobre temes complexos, i ha de demostrar un ús controlat d'estructures organitzatives, de connectors i de mecanismes de cohesió.

objectius

Àrea de comprensió

Comprensió oral

1. És capaç de comprendre discursos llargs, sobre temes abstractes o complexos, relacionats amb la vida personal, social, acadèmica o professional, encara que no estiguen ben estructurats i no siguen de la seua especialitat, i que les relacions només siguen implícites i no estiguen assenyalades explícitament.
2. És capaç de reconèixer una àmplia gamma d'expressions idiomàtiques i col·loquials, i apreciar els canvis de registre.
3. És capaç de seguir fàcilment interaccions complexes entre interlocutors en debats de grup, fins i tot quan els temes són abstractes, complexos i no familiars, i pot comprendre amb facilitat la majoria de les conferències i discussions.
4. Pot comprendre informacions tècniques complexes, com instruccions d'ús i especificacions tècniques de productes i servicis familiars.
5. Pot extraure informació precisa d'anuncis públics emesos amb un so distorsionat i de poca qualitat (per exemple, en una estació, un estadi, etc.).
6. Pot comprendre una àmplia gamma de material enregistrat i retransmés, incloent-hi algun ús no estàndard, i identificar detalls que inclouen actituds i relacions implícites entre els interlocutors.
7. Pot comprendre programes de televisió i pel·lícules que utilitzen una quantitat considerable d'argot i d'expressions idiomàtiques.

Comprensió lectora

1. És capaç d'identificar ràpidament el contingut i la importància d'una notícia, d'un article o d'un reportatge sobre una àmplia gamma de temes personals, socials, acadèmics o professionals, a fi de decidir si val la pena fer-ne un estudi més aprofundit; pot localitzar els detalls més importants i identificar els detalls més subtils que poden incloure actituds i opinions tant implícites com explícites.
2. És capaç de comprendre textos llargs i complexos de caràcter literari o basats en fets, i pot apreciar-ne les diferències d'estil. Pot comprendre articles d'especialitat i instruccions tècniques llargues, encara que no tinguen relació amb el seu camp d'especialitat.
3. És capaç de comprendre tot tipus de correspondència, tot i que pot ser que esporàdicament haja d'utilitzar un diccionari.
4. Pot comprendre amb detall instruccions de procediment o d'ús, llargues i complexes, com ara les d'una màquina nova.
5. És capaç d'utilitzar els indicis contextuals, gramaticals i lèxics per a inferir una actitud, una predisposició, unes intencions i preveure com continuarà el text.

Àrea d'expressió

Expressió oral

1. És capaç d'expressar-se espontàniament i amb fluïdesa, i de dirigir i estructurar el discurs d'acord amb la situació. Pot utilitzar la llengua de manera flexible i eficaç amb finalitats socials i professionals, i amb una entonació adequada. Pot formular, de manera precisa, idees i opinions i relacionar hàbilment la seua contribució al discurs amb la dels altres interlocutors.
2. Pot fer exposicions clares i ben estructurades sobre temes complexos, i desenrotllar i confirmar els seus punts de vista amb idees complementàries, justificacions i exemples adequats.
3. Pot participar d'una manera cooperativa en tot tipus de textos conversacionals, fins i tot en els d'àmbit formal com ara tertúlies i debats.
4. Pot mantindre de manera consistent un alt grau de correcció gramatical; els errors són escassos, difícils de detectar i generalment els recorda i els corregix quan es produïxen.

5. S'expressa sense limitacions importants: les seues intervencions tenen un orde lògic, tot i que poden no ser molt llargues, i té recursos suficients per a expressar clarament la intenció i el contingut del missatge, encara que pot tindre alguna dificultat puntual d'estructura o de coherència relacionats amb el lligam entre les parts del discurs.

Expressió escrita

1. És capaç d'expressar-se mitjançant textos clars i amb l'adequació, la coherència i la cohesió apropiades, i de desenrotllar el seu punt de vista amb una certa extensió, sobre una gamma àmplia de temes. Pot escriure sobre temes complexos en cartes, assajos o informes, i subratllar-ne els aspectes que considere més importants. Pot seleccionar l'estil apropiat en funció del lector a qui van dirigits els seus textos.
2. Pot escriure textos descriptius i narratius de ficció clars, detallats i ben construïts (amb un estil segur, personal i natural adequat al lector a qui van dirigits), i pot exposar per escrit, clarament i de manera ben estructurada, un tema complex i subratllar-ne les idees principals.
3. Pot escriure argumentacions, de caràcter no especialitzat, relacionades amb l'àmbit privat, laboral o acadèmic; i pot exposar i defensar d'una manera extensa el seu punt de vista amb l'ajuda d'arguments secundaris, de justificacions i d'exemples pertinents.
4. Pot escriure cartes que transmeten diferents graus d'emoció, subratllar el que considera important d'esdeveniments o experiències i fer comentaris sobre les notícies i els punts de vista del destinatari.
5. Pot prendre apunts detallats durant una conferència sobre temes de la seua especialitat, i transcriure la informació d'una manera tan precisa i fidel a l'original que podrien fer-ne ús altres persones.
6. Pot resumir amb precisió textos expositius i argumentatius llargs i exigents, i pot distingir la informació de l'opinió.
7. Pot utilitzar circumloquis i paràfrasis per a dissimular les llacunes de lèxic i d'estructura, i pot evitar una dificultat i reformular el que vol dir sense interrompre del tot el discurs.

Àrea de pragmàtica i d'interacció

1. Pot ajustar el que diu i la manera de dir-ho a la situació i al destinatari, i adoptar el nivell de formalitat adequat a les circumstàncies.
2. Pot produir un discurs clar, fluid i ben estructurat, que demostra un ús controlat d'estructures organitzatives, connectors i mecanismes de cohesió.
3. Pot qualificar amb precisió opinions i afirmacions en termes de certesa o incertesa, de creença o dubte, de probabilitat, etc.
4. Pot expressar-se amb convicció, de manera clara i educada, en un registre formal o informal, adequat a la situació i a les persones, i seguir el ritme de debats i participar-hi.
5. Pot utilitzar la llengua, oralment en societat o per escrit en la correspondència personal, amb flexibilitat i eficàcia, incloent-hi usos afectius, al·lusius o humorístics.
6. Pot mantindre fàcilment converses formals o informals, fins i tot sobre temes abstractes o complexos. Pot argumentar la seua postura amb un discurs convincent, responent amb fluïdesa i espontaneïtat a les preguntes, als comentaris i als contraarguments.
7. Pot comprendre de manera fiable instruccions detallades. Pot esbossar clarament una qüestió o un problema, especular sobre les causes i les conseqüències, i valorar els avantatges i els inconvenients dels diferents enfocaments.
8. Pot comprendre i intercanviar informacions complexes i opinions sobre una extensa gamma de temes generals o relacionats amb la seua professió.
9. Pot participar plenament en una entrevista, com a entrevistador o com a entrevistat, desenrotllar o valorar els punts discutits de manera fluida i sense cap ajuda, i utilitzar bé els marcadors conversacionals.
10. Identifica i és capaç d'utilitzar amb solvència i amb eficàcia les convencions pròpies d'una gamma àmplia de gèneres, tant expositius (manuals, conferències, exposicions orals, enciclopèdies temàtiques...) com argumentatius (articles d'opinió, assajos, debats...) com narratius (notícies, narracions audiovisuals...), pertanyents als àmbits formals més habituals de la vida pública (periodístic, acadèmic, jurídic...).

Àrea d'estructures lingüístiques

1. Domina un repertori lingüístic ampli que li permet expressar clarament i sense restriccions el que vol dir, superar fàcilment els buits mitjançant circumloquis, i usar expressions idiomàtiques i mots col·loquials, encara que pot cometre, de tant en tant, alguns errors de vocabulari no significatius.
  - a) Utilitza el vocabulari amb una precisió lèxica remarkable i pot inserir en el discurs expressions idiomàtiques.
  - b) Té un domini acceptable dels conceptes bàsics de terminologia i coneix els criteris utilitzats per a la fixació del lèxic especialitzat d'ús general.
2. Coneix les relacions semàntiques bàsiques, incloent-hi les que permeten cohesionar lèxicament el text i altres relacions pragmàtiques (substitucions, pressuposicions, sobreentesos, inferències, ironia), i pot utilitzar estos mecanismes sense limitacions importants en la comunicació oral i escrita.
3. Manté constantment un grau elevat de correcció que s'ajusta a la normativa gramatical; els errors són escassos i difícils de detectar:
  - a) Pot variar l'entonació i la corba melòdica de l'oració correctament a fi d'expressar matisos subtils de significat, i és capaç d'aplicar els criteris de pronunciació propis dels registres formals.
  - b) Domina les normes d'ús avançades dels signes ortogràfics i és capaç d'utilitzar-les amb naturalitat, incloent-hi les excepcions a les regles generals. Domina les regles d'ús dels signes diacrítics auxiliars (l'accentuació gràfica: accent en paraules compostes i derivades, paraules que presenten dubtes a causa de la posició de la síl·laba tònica, paraules amb interferències fonètiques d'altres llengües...; l'apostrofació i els fenòmens de fonètica sintàctica: elisions i sinalefes, neutralitzacions, emmudiments i sonoritzacions; l'apostrofació de les sigles; el guionet). Usa correctament les abreviacions, les sigles, els símbols i els acrònims més generals. Coneix i és capaç de corregir les dificultats relacionades amb les regles avançades de l'ortografia dels sons consonàntics.

- c) Domina la morfologia nominal i verbal adequada als contextos formals, i evita els casos d'interferència morfològica impropis de la llengua estàndard general. Coneix les dificultats que presenta la morfologia del nom i de l'adjectiu i pot solucionar-les amb relativa facilitat. Usa la morfologia verbal pròpia de les varietats formals del valencià i de l'estàndard (verbs irregulars, verbs purs i incoatius, formes velaritzades i no velaritzades, formes irregulars dels participis i gerundis, formes de l'imperatiu, dobles formes verbals alternatives).
- d) Domina els usos i les funcions sintàctiques de les diverses categories gramaticals, i sap aplicar-los amb naturalitat i precisió, adequant-los a la llengua formal general. Domina els usos de tots els determinants, les preposicions, els relatius, els interrogatius i els exclamatius, les conjuncions, els adverbis, els pronoms personals (els pronoms febles i les combinacions binàries), els verbs i les perfrasis verbals.
4. És capaç de produir textos ben construïts (adequats, coherents i ben cohesionats) i d'aplicar regles complexes de cohesió textual, tant lèxica com gramatical. I a més, la connectivitat i la divisió del text per paràgrafs, així com l'ús dels signes de puntuació, són els que requerix el propòsit comunicatiu.

Àrea de sociolingüística

1. Pot utilitzar la llengua de manera flexible i efectiva en les relacions socials, incloent-hi els usos emocionals, fins i tot en formes de tractament afectuoses o despectives.
2. Pot usar i seleccionar formes de tractament oficial (*Molt Honorable, Excel·lentíssim Senyor...*) i familiar (*bonica, rei...*), ja que reconeix l'estatus dels interlocutors o destinataris i el grau de proximitat de les relacions.
3. És capaç de reconèixer un ampli repertori de refranys (*de moliner mudaràs, però de lladre no t'escaparàs...*) i d'expressions idiomàtiques, col·loquials o familiars. Pot entendre productes audiovisuals (pel·lícules, programes de televisió...) i en suports diversos (grafits, eslògans publicitaris, cartells...), que utilitzen un grau considerable d'estes expressions, i pot apreciar els canvis de registre.

4. Coneix indicadors lingüístics d'origen sociocultural o de procedència geogràfica, està familiaritzat amb trets dialectals propis de les principals varietats geogràfiques del sistema lingüístic i pot entendre converses amb una presència considerable d'expressions típiques dels anomenats argots.

Àrea de coneixements socioculturals

1. Té un coneixement notable del marc sociocultural i de la realitat física valenciana, cosa que li permet participar amb naturalitat en la major part de les pràctiques socials de la vida quotidiana, del món professional i de l'àmbit cultural i acadèmic:
  - a) Coneix els elements més representatius i emblemàtics de la nostra comunitat (llocs, institucions, persones, objectes, esdeveniments, actes i textos), la qual cosa li permet relacionar-se amb naturalitat en els àmbits personals, públic, professional i educatiu.
  - b) És capaç d'identificar les dades més rellevants de l'entorn cultural valencià, tant les manifestacions de la cultura popular tradicional com les tendències de la cultura de massa i de les cultures especialitzades (música, arquitectura popular, art...).
  - c) Té uns coneixements generals sobre els corrents literaris i els principals autors, que li permeten gaudir de la lectura de les obres més representatives i li proporcionen les dades necessàries per a contextualitzar-les i valorar-les adequadament.
  - d) Té un coneixement avançat del marc geogràfic i de geografia humana (comarques, capitals, rius, muntanyes...), dels orígens i la formació de les llengües romàniques i de les principals etapes d'història de la llengua, i és conscient de la situació social de la llengua en els diversos àmbits de relació (legislació, administració, mitjans de comunicació, educació...).
2. És capaç d'utilitzar les seues habilitats pràctiques (les socials i les específiques de la vida quotidiana, les tècniques i professionals i les pròpies de l'oci) per a desenrotllar una sèrie d'estratègies o factors (motivacions, valors, creences, estils cognitius i trets de la personalitat) que li permeten mantindre actituds personals positives com a usuari o aprenent de la llengua.

3. És capaç de desenrotllar algunes habilitats bàsiques per a l'estudi de la llengua i algunes estratègies de descobriment i d'anàlisi, per a arribar a ser cada vegada més independent en l'aprenentatge i en l'ús del valencià.

continguts

A més dels continguts que es detallen a continuació, la persona que opte al certificat de grau mitjà haurà de demostrar el domini dels continguts exigits en els nivells anteriors.

Elocució i fonologia

1. Vocals en contacte: elisions i altres fenòmens de fonètica sintàctica. Emmudiments.
2. Adequació de la pronúncia a la normativa sobre elocució estàndard, evitant els casos de relaxació fonètica impròpies dels àmbits formals (**sat mil, *nyervi, *dixar, *fogir, *aulorar*).
3. Geminacions, emmudiments i contactes consonàntics. Sonoritzacions, neutralitzacions, sensibilitzacions i altres fenòmens de fonètica sintàctica.
4. Pronunciació de paraules evitant el desplaçament accentual impropï de l'elocució formal (*diòptria, atmosfera, estudia, període*).
5. Discriminació entre sons consonàntics sords i sonors (*rosa/rossa; casar/caçar, posar, colze, metge/metxa*).
6. Pronunciació que evite les assimilacions, les dissimilacions i les metàtesis no recomanables en àmbits formals de la llengua (*ganivet, frare, seixanta, gener, miracle, processó, ametla, cridar*).
7. Pronunciació que evite la supressió o l'addició de sons impropï de l'àmbit formal (*paciència, vesprada, parlàvem, premi*).
8. Pronunciació que evite la modificació de consonants contrària a les normes d'elocució formal de la llengua (*distingir, trajecte, literatura, qualsevol, qualitat*).
9. Pronúncia que evite la iodització de la /λ/.

Normativa ortogràfica

Alfabet i grafies vocàliques

Esriptura de les vocals en les paraules amb un cert grau de dificultat ortogràfica: alternances vocàliques entre veus patrimonials i els corresponents pseudoderivats d'ús general (*món/mundial, homenet/humà, corba/curvilini*); ortografia vocàlica contrastiva amb la d'altres llengües (*avorrir-se, afaitar, metre, línia*); paraules que col·loquialment es pronuncien amb vocal diferent (*cobert, obrir, poguera, seixanta, queixal*), etc.

Separació de frases i paraules

1. Esriptura de les paraules compostes o derivades juntes, separades o amb guionet, segons les normes ortogràfiques (*benestar, mal humor, malacostumar, un no res, café teatre, el no-res, Sud-àfrica*).
2. Modificacions de la forma dels pronoms febles en els canvis de posició davant/darrere del verb.

Síl·laba, diftong i hiat

1. Separació de paraules per síl·labes tenint en compte tots els dígrafs i les geminacions (*in-nocent, set-mana, cot-na*).
2. Separació d'elements d'una paraula composta (*ben-estar, des-aire, vos-altres*).

Accentuació gràfica. Accent diacrític. Dièresi

1. Accentuació de les paraules compostes i derivades (*físicoquímic, útilment, sud-americà, pèl-roig*).
2. Esriptura de l'accent obert i tancat segons la norma ortogràfica, incloent-hi les excepcions a les regles generals i les paraules que presenten més dubtes ortogràfics (*préstec, estómac, refós*).
3. Accentuació de paraules d'ús general en la llengua formal que solen presentar dubtes a causa de la posició de la síl·laba tònica (*acne, atmosfera, ciclop, etiop, diòptria, miop, monòlit, timpà*).
4. Ús de l'accent diacrític (*móra/mora; ós/os; vénen/venen*), incloent-hi els casos de flexió i derivació (*món/mons; sòl/subsòl*).
5. Esriptura de la dièresi, incloent-hi les excepcions i l'estalvi de la dièresi.

L'apòstrof, la contracció i el guionet

1. Apostrofació de l'article i les seues excepcions (*la una en punt, la ira*).
2. Apostrofació de sigles i acrònims (*l'IVAM, la IBM*).
3. Apostrofació i contracció de l'article personal *el* i *en* (*Me'n vaig a cal Pere; Llocnou d'en Fenollet*).
4. Escripura del guionet en els seus usos diversos (*nord-oest, despús-ahir, Vila-real, barba-serrat; portar-la, vestiu-les; bum-bum, xino-xano*), i casos en què no s'escriu el guionet (*subsecretari, infraroig, hispanoamericà*).

Les oclusives

1. Escripura de les oclusives en posició final de síl·laba (*apte, cabdill, cognom, dissabte, sobte, substitució; mag, zig-zag*).
2. Escripura de les oclusives en posició final de paraula, evitant la vocal de suport (*absurd, immund*) i tenint en compte terminacions com ara *-etud, -itud* (*quietud, solitud*), *-leg* (*diàleg, psicòleg*) i la resta d'excepcions a la regla general.
3. Escripura d'homòfons i parònims diversos (*quan/quant; tan/tant; ordenant/ordenand; multiplicant/multiplicand; cub/cup*).

La bilabial **b** i la labiodental **v**

1. Domini de les regles avançades de l'ortografia de les grafies *b/v*: usos contrastius amb altres llengües (*arribar, treballar, covard, rebentar, trobar, gravar, llavi, immòbil, rebolcar, trèvol*); usos excepcionals (*tramvia, circumval·lar*); etc.
2. Escripura d'homòfons, parònims i diverses paraules que es poden confondre (*abans/avanç; baca/vaca; probable/provable; abís/avís; hibernar/hivernar*).

Les nasals

1. Domini de les regles avançades de l'ortografia de les nasals: *n* o *m* davant de *f* i *r* (*enfadar, àmfora, Enric, somriure*); *n* i *m* en posició final (*tron, orangutan, betum*); usos diferents dels d'altres llengües (*simfonia, Alemanya, canó, impremta*); escripura dels grups *mpt, mpc, mt, nt, mn* (*assumpte, exempció, compte/comte/conte, condemnar*); etc.
2. Escripura d'homòfons i parònims diversos (*amb/em, també/tan bé*).

Les palatals

1. Domini de les regles avançades de l'ortografia de les palatals: escriptura dels verbs acabats en *-tjar* i en *-jar* (*hostatjar*, *marejar*); ortografia excepcional de *j + e* (*injecció*, *injectable*, *jeroglífic*); ús dels diversos valors de la grafia *x*, incloent-hi els no palatals (*taxa*, *examen*) i l'ortografia de la *x* amb so fricatiu a l'inici de paraules (*Xàtiva*, *Xàbia*, *Xaló*, *Xixona*; *xerografia*, *xilòfon*); etc.
2. Ús de les grafies palatals i oclusives evitant confusions (*distingir*, *burgés*).

Les alveolars

1. Domini de les regles avançades de l'ortografia de les alveolars: verbs acabats en *-issar*, *-isar*, *-itzar* (*acarnissar*, *matisar*, *polilitzar*); usos de la grafia *tz* (*Natzaret*); usos excepcionals de la *z* (*espermatozoide*, *trapezi*); paraules en vocal + *si* (*oasi*, *tesi*, *crisi*); arabismes (*tassa*, *safrà*); flexió de les paraules acabades en *-s* (*pis*, *pisos*; *arcabús*, *arcabussos*; *obés*, *obesos*); grafies dels cultismes (*decisió*, terminacions *-gressió*, *-pressió* i *-missió*...); compostos i derivats amb *s/ss* (*aerosol*, *pressentir*, *asèptic*, *assenyalar*), etc.
2. Escriptura distintiva d'homòfons (*cessió*, *sessió*; *cent*, *sent*; *cella*, *sella*) i parònims amb grafies alveolars (*casa*, *caça*; *braça*, *brasa*; *cinc*, *zinc*; *abraçar*, *abrasar*; *zona*, *sona*; *peces*, *peses*; *desolar*, *dessolar*).

Les laterals

1. Domini de les regles avançades de l'ortografia de les consonants laterals: *l·l* en paraules començades per *al-*, *col-*, *il-*, *mil-*, *sil-* + *l* (*al·legoria*, *col·lecció*, *il·legal*, *mil·lèsim*, *síl·laba*) i en les acabades en *-el·la*, *-il·la* (*mortadel·la*, *til·la*); derivació amb *l·l* de paraules amb *l* o *ll* (*metà·lic*, *mol·lície*, *crystal·lí*); cultismes amb *l* inicial (*labial*, *laboral*, *lingüista*); cultismes amb *l·l* (*cèl·lula*, *cal·ligrafia*, *paral·lelogram*), etc.
2. Distinció ortogràfica de parelles de paraules com ara *vila/vil·la*.

Les ròtiques

Domini de les regles avançades de l'ortografia de les consonants ròtiques: les grafies *r*, *rr* en paraules compostes (*mata·rates*, *grecomà*, *trirrem*, *Vila·real*) i darrere de prefix (*arítmia*, *autoretrat*, *coreferent*, *prerrogativa*); usos diferents dels d'altres llengües

(*brusa, frare, escorta*); *r* medial muda del verb *prendre* i derivats (*comprendre*) i d'altres casos (*cerndre, dimarts, marbre*); cultismes (*derogar*), etc.

La grafia *h*

1. Domini de les regles avançades de l'ortografia de la grafia *h*: usos diferents dels d'altres llengües (*coet, orxata, truà, harmonia, subhasta*); la grafia *h* en els cultismes (*hèlix, hemorràgia, híbrid, hídric*), etc.
2. Distinció ortogràfica de parelles de paraules (*ala ≠ hala; aprendre ≠ aprehendre; hom ≠ om; ostatge ≠ hostatge*).

Les abreviacions, les sigles i els acrònims

1. Ús correcte d'abreviacions, símbols i sigles d'ús general en els àmbits públics.
2. Escriptura de xifres, magnituds i quantitats en lletra o en número segons el context.

Les majúscules i les minúscules

Ús de la minúscula en dies de la setmana, mesos, estacions de l'any, gentilicis, monedes i en l'article dels topònims propis o adaptats (*el Pinós, la Vall d'Albaida, l'Havana*; però *El Escorial, Le Havre*).

La puntuació

Domini de les regles avançades d'ús dels signes de puntuació: puntuació adequada de les oracions compostes; casos en què no hi ha correspondència entre les pauses de l'entonació i l'ús del signe de puntuació; signes per a introduir incisos i la seua gradació; omissió de la coma entre el subjecte i el predicat, etc.

Morfologia i sintaxi

El substantiu i l'adjectiu: gènere i nombre

Adequació de la forma de substantius i adjectius a la llengua formal i a l'estàndard: correcció ortogràfica en la flexió del gènere i nombre (*postís, postissa; narcís, narcisos; mul, mula; nul, nul·la*); assignació de gènere gramatical als substantius d'ús general en la varietat formal de la llengua, evitant la interferència morfològica (*el costum, el compte, el corrent; la calor, una dita, la icona*); substantius de doble gènere amb significat diferent que són d'ús general en la varietat formal de la llengua (*canal, capital, còlera, coma, fi, llum, orde, pudor, son, vall*); ús dels epicens (*cadenera mascle, cadenera femella*); adjectius variables i invariables, incloent-hi els que presenten una forma única en el singular i doble forma de plural (*feliç, feliços, felices*), els que presenten dos formes de singular i una de plural (*alumne, alumna, alumnes*), i els que contrasten amb el castellà (*verd, verda; rude*); noms amb doble forma de plural (*discs/discos, trists/tristos, texts/textos, desigs/desitjos, homes/hòmens*); plurals gràfics (*els apèndixs, les falçs, qualssevol*); substantius i adjectius invariables en nombre (*llapis, cactus, plebs, dilluns, torcamans; isòsceles*); els *pluralia tantum* (*les ulleres, els escacs, els antípodes*); usos contrastius quant al nombre amb el castellà (*bon dia, bon Nadal, el parafang, amb escreix, el gratacel, els diners, les tovalles, les postres*); adjectius amb terminacions en hiat o en diftong creixent (*promiscu, promíscua; ambigu, ambigua*); etc.

Els articles definits

1. Ús de l'apostrofació en els casos especials: els numerals començats per vocal, els noms de les lletres, les sigles i altres usos excepcionals.
2. Les possibles solucions formals a l'article neutre (*el millor que pots fer, el que dius*).
3. Determinació del substantiu (*l'un i l'altre. Ens veurem dilluns. Parar taula*).

Els possessius

1. Ús de les formes àtones menys habituals dels possessius en les relacions de parentiu (*mes cosines, mos pares*).
2. Ús de les formes àtones en els tractaments (*ses majestats, vostra excel·lència*).

3. Col·locació de les formes plenes dels possessius segons la funció (*És el teu equip. L'equip seu ha guanyat*).
4. Estalvi del possessiu en els usos abusius (*Es menja les ~~seues~~ ungles. Prenga el ~~seu~~ tiquet*).

Els dítctics

Funcions dels demostratius: determinants, pronoms o adverbis (*Eixe problema el vaig resoldre; aquell altre, no. No parleu d'allò. Ací el tinc*).

Els numerals

1. Ús coherent de les diverses formes dels numerals cardinals i de la concordança amb el substantiu que modifiquen. El cardinal *u/un*. Escripura dels numerals en xifra o en lletres (*la pàgina 5; el 2 de març; 22,5; El pressupost és de tres milions d'euros. Ho has fet mil vegades*).
2. Ús coherent de les diverses formes dels numerals ordinals. Ordinals escrits amb xifres romanes (*VI, sext; XI, onze*). Els cardinals usats com a ordinals i les perífrasis amb este valor.
3. Flexió de gènere dels numerals multiplicatius: ús variable i ús invariable. Les perífrasis equivalents als multiplicatius (*quatre vegades més ric*).
4. Ús dels numerals col·lectius més habituals.

Els quantitativus

1. Expressió de la quantitat mitjançant fraseologia i locucions quantitatives genuïnes (*Com més treballem millor. Com a màxim. Si més no. A tot estirar*). L'expressió de la quantitat aproximada (*prop de, vora*) i la quantitat comparada.
2. La concordança dels quantitativus variables i l'ús de la preposició partitiva *de* en els quantitativus (*Fa molt de fred. No tinc gens de gana. No era gens fàcil. Tinc molta gana*).
3. Precisió en l'ús dels quantitativus *bastant, prou; tan, tant* (*Ha menjat bastant, però no prou. Tant de bo. Hi ha tant de treball. És tan agradable. Està tan lluny*).
4. Valoració d'altres quantitativus, com ara *força*.

Els indefinits

1. Valoració i ús dels indefinits: quantificadors nominals i pronoms, amb valor universal, existencial i negatiu.
2. Precisió en l'ús dels indefinits i adequació de la forma a la funció exercida (*qualsevol, qualssevol; qualsevulla, qualssevulla; ambdós; un, u; cada un, cada u, cadascun, cadascú; algun, algú; ningun, ningú; altre, un altre, l'altre; cert, un cert*). Els diversos valors del quantificador nominal *tot* (amb numeral, topònim, gerundi, adjectiu, adverbi). L'ús de les preposicions amb els indefinits: la preposició partitiva *de* (*res de transcendent*) i altres estructures fraseològiques (*res a fer*).
3. Solucions als usos impropis dels indefinits (*Ho hem fet unes quantes/diverses vegades. Des de fa uns quants anys. Els altres es quedaren. Ens atengué la propietària mateix*).
4. Valoració de l'ús dels indefinits negatius en frases interrogatives i condicionals.

Les preposicions

1. Precisió en l'ús de les preposicions tòniques i àtones, així com en l'ús de les locucions prepositives (*llevat, malgrat, mitjançant, tocant, com a, contra de, a força de, a través de, al llarg de, arran de, d'acord amb, en contra de, en virtut de, en vista de, amb vista a, de por de, pel que fa a, referent a*): adequació de l'ús de les preposicions *cap* i *cap a*, *fins* i *fins a*, *com* i *com a*; les preposicions *per* i *per a*; preposicions que introduïxen complements verbals (CD, CI, CRV, CCLloc, CCTemps); preposicions *en* i *al* en la construcció temporal d'infinitiu (*En arribar a casa va dinar*); usos diversos de les preposicions *a*, *de*, *en* i *amb*; etc.
2. Solucions als usos impropis de les preposicions: la preposició *a* davant de CD (*Has vist el mestre. Crida a tots*); la preposició *de* davant d'infinitiu amb valor condicional; alternatives als usos no genuïns (*Alacant, 2 de febrer. Menjava a poc a poc*); les preposicions que expressen relacions espacials (*Em trobe sota o davall d'un arbre. Viu enfront de l'ajuntament*); etc.
3. Elisió i canvi de les preposicions àtones: davant d'oracions d'infinitiu i davant de la conjunció *que*.

Els relatius, els interrogatius i els exclamatius

1. Precisió en l'ús formal dels pronoms relatius (*que, què, qui, el qual, quan, com, on*): construccions de relatiu amb preposició i sense; usos adequats de la combinació preposició + article + *que* (*Ho he llegit en el diari de hui i en el que vaig comprar ahir*); limitació de l'ús d'alguns relatius (*qui* en oracions explicatives sense preposició, *el qual* en oracions especificatives sense preposició, *què* i *qui* darrere de preposició tònica); la repetició de l'antecedent; les construccions de relatiu possessiu (*El gos la correjja del qual és roja és meu*); les construccions de relatiu quan l'antecedent és tota una oració anterior (*No menjava mai fruita, la qual cosa no el beneficiava*); *qui* i *que* en les oracions substantives.
2. Classificació de les oracions subordinades de relatiu: substantives (*Els qui firmen vindran. Va fer el que havia dit*); adverbials (*He tornat d'on m'havies enviat*) i adjectives (*Les taronges que he comprat estan bones*); adjectives especificatives i explicatives (*Els mestres que treballen en el segon pis no assistiran a la reunió. Els mestres, que treballen en el segon pis, no assistiran a la reunió*).
3. Ús de construccions sintètiques formals, en lloc de les construccions analítiques informals que amplien els usos del relatiu *que*.
4. Precisió en l'ús dels exclamatius: funcions de *quin, quant, que* i *com*; la construcció *quin* + substantiu + *més* + adjectiu; oracions amb el relatiu *que* que completen les oracions exclamatives (*Que bé que ho fas!*).

Les conjuncions

1. Precisió en l'ús de les conjuncions i de les locucions conjuntives, i presentació d'alternatives als usos que són impropis de la llengua formal: distinció entre *per què, perquè* i *per a què* (*Per què no has vingut? Perquè estava malalt. Els motius per què ho he fet. No arribí a entendre el perquè. Per a què vols el got?*); caiguda de la preposició davant de la conjunció *que* (*Estic content que vingues*); usos formals de les conjuncions causals i consecutives (*Ha suspés, ~~dones~~ perquè no havia estudiat*); la conjunció adversativa *sinó* i la condicional *si* + *no* (*No has de parlar amb este advocat ~~sinó~~ amb l'altre*); les locucions conjuntives condicionals (*~~De no ser~~ Si no fóra pare ho comprendria. T'ho diré ~~sempre i quan~~ sempre que et comprometes a callar. ~~Amb tal que~~ Amb la condició que parles estic content. ~~Com~~ Si no aprofes, no vindràs de viatge*); els adverbis connectius i la connexió textual; etc.

2. Connectivitat oracional per mitjà de les diverses classes de paraules que l'exercixen: conjuncions, locucions conjuntives i adverbis connectius.

Els adverbis

1. Precisió en l'ús dels adverbis i de les locucions adverbials, i presentació d'alternatives als usos que són impropis de la llengua formal: adverbis i locucions adverbials de manera (la coordinació dels adverbis acabats en *-ment*: *Ho va fer ràpidament i eficaçment. La magnitud s'ha determinat teòricament i experimental*); adverbis i locucions adverbials de lloc (precisió en l'ús de *baix, davall i sota*; el triple grau dels adverbis demostratius; l'expressió de la posició i del moviment; solucions als usos no genuïns o poc formals); adverbis i locucions adverbials de temps (l'expressió de la dixi temporal); adverbis i locucions adverbials de quantitat (precisió en l'ús de *només, no més, sols, solament, a soles*); adverbis i locucions modals, d'afirmació i de negació (mode verbal exigít per l'adverbi *potser*; l'adverbi *no* amb paraules negatives); adverbis textuals (connectors distributius i lògics –d'addició, de contrast, de reformulació, de conseqüència, etc.).
2. Ús dels adverbis *enlloc, força, dempeus, corrents, adesiara, tothora, manco, enjorn* o *d'hora, sota, l'endemà*.
3. Ús de les locucions adverbials pròpies i generals de la llengua formal.
4. Valoració de les funcions dels adverbis: adverbis de predicat, adverbis oracionals i adverbis textuals. Valoració de la forma dels adverbis: adverbis en *-ment*, adjectius habilitats com a adverbis, locucions adverbials (paronímia i lexicalització de les locucions adverbials: *aleshores, a les hores; alhora, a l'hora; enlaira, en l'aire; potser, pot ser; sobretot, sobre tot; enlloc, en lloc; només, no més*).

Els pronoms personals: tòpics i febles

1. Expressió adequada de la dixi social i les formes de cortesia: el pronom vós.
2. Ús restringit dels pronoms personals forts de tercera persona *ell, ella, ells, elles* amb les entitats inanimades (*Cal llegir eixos llibres perquè ~~ells~~ els llibres són la clau. Sobre els temes actuals, ja veurem qui ~~s'ocupa d'ells~~ se n'ocupa. Té paciència i ~~confia en ella~~ hi confia. He comprat tres productes nous i ~~podem recórrer a ells~~ als quals podem recórrer*).

3. Ús dels pronoms febles en funció de complement del nom (*Valora el preu del pis; en valora el preu*); de subjecte (*D'avions? N'arriben cada dia*); de complement circumstancial (*Parla malament; hi parla. Va a peu; hi va*); de complement de règim verbal (*Parlaven de música; en parlaven. Es dedicava a passejar; s'hi dedicava*).
4. Combinacions binàries de pronoms febles, adequant-los a la funció sintàctica, a la morfologia i a l'ortografia gramaticals (*Agarreu-los-els. Se la compra. Agarra'ls-la. Me la regalaràs? Me l'han deixada. Se vos escapa. Li la deixarà. Deixa-li'n*).
5. Precisió en l'ús dels pronoms febles quant a la forma i a la funció: ús de la forma plena del pronom *se* davant dels verbs començats per [s] (*Se situaren al meu costat. Demà se celebra el triomf*); ús dels pronoms *en* i *hi* quan són gramaticalment necessaris (*No es va presentar a l'examen, i ara ~~es~~ se'n penedix. En vols més. No hi havia ningú*); adequació de l'ús dels pronoms que fan funció de CD i de CI (*No ~~hi~~ el vaig conèixer*); ús de les combinacions genuïnes de CI + CD (*~~S'ho~~ Li ho vaig regalar ahir*); usos pleonàstics admesos i no admesos (*~~N'hi ha~~ Hi ha molta aigua. A la teua germana li parlaran clar*); usos lexicalitzats dels pronoms febles *en* i *hi*, sense valor sintàctic (*Me'n vaig al futbol. Vine-te'n a ma casa. Hi ha una porta oberta. Quasi no s'hi veu. En tinc prou amb una salutació*); concordança del participi de les formes compostes del verb amb els pronoms acusatius de tercera persona; etc.

Els verbs

1. Ús dels valors bàsics dels temps d'indicatiu i de subjuntiu: propietat en l'ús dels temps verbals, tant de les oracions principals com de les oracions subordinades que en depenen, tant en els verbs que remeten al temps de l'enunciació com en els que ho fan als temps de l'enunciat; propietat en l'ús bàsic dels verbs segons el règim sintàctic (verbs transitius i intransitius, verbs pronominals i no pronominals).
2. Ús de l'imperatiu dels verbs propi de la varietat formal de la llengua, incloent-hi els verbs irregulars: les formes de 2a persona i 1a persona del plural; les ordes referides a la 3a persona singular i plural; les ordes negatives.
3. Ús adequat de les formes no personals del verb, d'acord amb els usos formals de la llengua: restricció de la substantivització dels infinitius; evitació de l'ús agramatical de l'infinitiu amb valor imperatiu (*~~No fumar~~ No fumeu*); usos del gerundi admesos

i usos no admesos (*Va començar parlant de l'oratge. Va caure un bac ~~trencant-se~~ i es va trencar la cama*).

4. Ús de la morfologia verbal adequada als contextos formals: verbs irregulars poc usuals però propis de la llengua formal general (*complaure, cruixir, escopir, fondre, imprimir, jaure, lluir, moldre, morir, oir, romandre, rostir*); doble conjugació dels verbs que admeten el model pur i incoatiu (*llog, llegix*); valoració i reconeixement del polimorfisme verbal i de l'adequació o no de cada forma a la normativa gramatical (*canto = cante*, però **Hui ell passege*); dobles formes verbals alternatives (passat simple i passat perifràstic, *vas/vares, càpia/càpiga*); adopció de la conjugació de cada verb, evitant els canvis de paradigma impropis de la llengua formal (*garantir, telefonar, trair, rebre, percebre, florir*), incloent-hi els verbs acabats en les terminacions *-metre, -córrer, -fondre, -batre, -rompre, -cloure*; davant de doble forma amb velar i sense en els verbs de la 2a i 3a conjugació, preferència per les formes verbals sense velaritzar, que són les pròpies de les varietats formals del valencià i de l'estàndard, en el present d'indicatiu, el present de subjuntiu i l'imperatiu (*dorm, perd, sent, cull, dorma, perda, apareixeu*); formes irregulars dels participis (*confós, detingut, distret, exclòs*) i dels gerundis (*bevent, traient/traent, estenent*).
5. Ús de les perífrasis verbals de probabilitat i d'imminència.

Lèxic i semàntica

1. El vocabulari formal general de:
Els esports: els llocs i els equipaments. El turisme. Els mitjans de comunicació. La publicitat. Els successos. Les arts: el cine, el teatre, les arts plàstiques, etc. El medi ambient. La ciència i la tecnologia. La societat i el govern. Els problemes socials.
2. Expressions idiomàtiques i enunciats fraseològics d'ús freqüent: frases fetes, locucions i refranys.
3. Precisió lèxica. Interferències lèxiques. Distinció entre barbarismes, neologismes i vulgarismes.
4. Paraules patrimonials i cultismes.
5. Polisèmia. Sinonímia i geosinònims. Falsos sinònims.
6. Creació lèxica: derivació, composició i metaforització.
7. Reculls lèxics (diccionaris, vocabularis, nomenclàtors, índexs temàtics).
8. Reformulacions i nominalitzacions (en discurs acadèmic i periodístic).
9. Mecanismes lèxics de cohesió textual: de referència i de sentit.
10. Denotació i connotació. Usos lèxics figurats: comparació, metàfora, metonímia, sinècdoque...
11. Onomatopeies.
12. Registres i varietats lingüístiques: històrica, geogràfica, social i funcional.

estructura de la prova

Àrea i subàrea		Tipus de prova	Valor (%)
1. Àrea de comprensió	1a. Comprensió oral	No hi ha prova específica.	10%
	1b. Comprensió lectora	Llegir un text i respondre diverses qüestions de dos o més opcions (mínim 10 preguntes): textuais, de contingut, de derivació, de síntesi o de sinonímia.	
2. Àrea d'expressió escrita		Redactar un text formal d'un mínim de 200 paraules. Fer un dictat de 100 paraules, aproximadament.	30%
3. Àrea d'estructures lingüístiques		Contestar un qüestionari de 60 ítems tipus test, amb tres alternatives, de les quals només una és correcta. a) Lèxic i semàntica (15 qüestions). b) Morfologia i sintaxi (30 qüestions). c) Normativa ortogràfica (15 qüestions).	30%
4. Àrea d'expressió i interacció oral		Llegir en veu alta un text. Realitzar una exposició oral sobre un tema determinat i interactuar amb una altra persona.	30%

prova

Àrea 1. Comprensió

1. Llija atentament el text i encercla la resposta correcta corresponent a cada un dels enunciats:

El salari jove

El salari jove és una acció complementària d'altres destinades a afavorir la inserció professional dels col·lectius menys afavorits, fomenta la integració de la joventut en el mercat laboral i permet que les persones joves desocupades tinguin una primera experiència laboral adient a la seua formació. Este avantatge permetrà l'objectiu d'aconseguir que la desocupació entre la població de menys de 30 anys minve més i que s'arribe a la plena ocupació, ja que s'aprofitarà l'increment de l'ocupació i la reducció de la desocupació juvenil.

El salari jove tracta de resoldre el problema principal de la joventut (la falta d'experiència) a l'hora de trobar un treball. Per això, no sols garantix la seua primerenca ocupació temporal, sinó que li'n facilita una de posterior més estable; és a dir, el salari jove és la mesura perquè la població més jove puga introduir-se definitivament en el mercat laboral.

En un principi, els beneficiaris són els menors de 30 anys, desocupats i sense ocupació anterior. Estos podrien tindre fins a nou mesos de contracte en entitats col·laboradores subvencionades pel Servef, ajuntaments, conselleries, universitats o entitats no lucratives que presenten projectes.

Un altre avantatge del salari jove és que dependrà del que acorden les parts, l'organisme col·laborador i el jove que vol treballar, i en cap cas no serà inferior a allò que estableix el contracte d'inserció en el conveni col·lectiu aplicable. El Servef aportarà la base mínima de cotització del grup de la persona treballadora, 784 euros al mes per a persones amb llicenciatura i fins a 526 euros per als grups de menys titulació; a més, les ajudes del Servef inclouran els costos de la Seguretat Social.

L'aplicació del salari jove és ja una realitat i ha flexibilitzat els requisits perquè pugua beneficiar-se'n qualsevol jove, ja que, si en un principi s'aplicarà a la joventut de menys de 30 anys sense experiència laboral, en el moment que tinguen el quart mes d'antiguitat com a demandants d'ocupació disposaran d'un contracte laboral de nou mesos com a mínim, encara que només estiguen desocupats un dia.

També hi ha veus crítiques que afirmen que el salari jove no és un programa i que és una autèntica estafa, ja que no gaudix de pressupost ni finançament addicional i que es cobrix amb les partides destinades a la contractació de col·lectius amb especial dificultat d'inserció, que es veuran minvades. Segons este punt de vista, el salari jove no és un programa per a garantir l'ocupació estable de la joventut, sinó tot al contrari, ja que les empreses privades deixaran de donar treballs temporals i indefinits a les persones joves perquè els eixirà més barat recórrer a este pla i, per tant, l'ocupació de la joventut es farà encara més precària. D'altra banda, s'assegura que no es tracta d'un contracte d'inserció per a totes les persones joves, sinó que es reduïx a 1.500, una minoria del col·lectiu total. A més, estes persones cobraran menys que el salari corresponent al contracte d'inserció que indique el conveni col·lectiu aplicable, ja que este contracte d'inserció no figura en molts convenis, i si no hi ha acord entre les parts, la referència serà el salari mínim interprofessional.

1.1 El salari jove...

- a) solucionarà definitivament el problema de la falta d'experiència en la joventut.
- b) garantix l'ocupació de la joventut al 100%.
- c) és una acció complementària d'altres per tal de resoldre els problemes que té plantejats la joventut a l'hora de trobar el primer treball.

1.2 El Servef...

- a) aportarà la base mínima de cotització del grup de la persona treballadora, 784 euros al mes per a persones amb llicenciatura i fins a 526 euros per als grups de menys titulació, sense incloure-hi, però, els costos de la Seguretat Social.
- b) aportarà els costos de la Seguretat Social.
- c) aportarà una ajuda independentment que el jove tinga estudis superiors.

1.3 L'ajuda als joves...

- a) s'aplicarà a la joventut menor de 30 anys sense experiència laboral.
- b) s'aplicarà a la joventut menor de 30 anys sense experiència laboral, però si arriben al quart mes d'antiguitat com a demandants d'ocupació.
- c) s'aplicarà a la joventut menor de 30 anys sense experiència laboral, encara que només estiguen desocupats un dia.

1.4 Per a certes persones que el critiquen...

- a) el salari jove no és un programa, perquè no té finançament complementari.
- b) el salari jove és un programa amb què les empreses reduïxen els contractes dels joves.
- c) el salari jove serà major que el salari mínim que estableix el conveni col·lectiu que s'hi aplique.

1.5 El text presenta dos punts de vista; el segon comença a exposar-se:

- a) en el quart paràgraf
- b) en el quint paràgraf
- c) en el sext paràgraf

	V	F
1.6 El salari jove té l'objectiu que disminuïska la desocupació entre la població menor de 30 anys.		
1.7 Les empreses privades recorreran també a este pla i, per tant, hi haurà menys contractes temporals i indefinits.		
1.8 Este contracte d'inserció només arribarà a 1.500 joves.		

1.9 Quin titular s'ajusta més al text?

- a) Avantatges i inconvenients del salari jove.
- b) Desavantatges del salari jove.
- c) Integració total dels joves en el mercat laboral.

1.10 Quin registre lingüístic s'ha utilitzat en el text?

- a) Literari
- b) Col·loquial
- c) Estàndard

Àrea 2. Expressió escrita

2. Dictat.

Era llavors un poble laboriós de cinc-centes persones i mig centenar de muntures, / sense llauradors, sense terra de conreu, sense arbres fruiters ni pastures, / sense cap altra font d'aigua viva que no fóra la que recollien per mitjà d'aljubs. / Al capdavant de tots es trobaven el senyor originari del castell i el cap militar de la plaça. /

En la part més alta de tota la superfície edificada, hi havia el castell, / amb la seua torre mestra i les seues muralles, / i amb totes les cases apinyades al seu voltant, construïdes en diferents nivells, / cobertes de brancatge o de teula rogenca i separades per carrerons i passatges angostos. / Un mur serpentejant de pedra protegia tot este recinte, / fora del qual hi havia, en la cara sud de la muntanya, / un estret parapet destinat a permetre que, en cas de perill, / els soldats pogueren moure's amb rapidesa.

3. Escriga un article per a una revista local en què expose i argumente la seua opinió sobre un dels dos temes següents (d'un mínim de 200 paraules):

- a) El dret a la intimitat de les persones famoses.
- b) Les noves tecnologies ens han creat noves dependències?

Àrea 3. Estructures lingüístiques

4. Encercla l'opció que considere correcta en cada pregunta:

Lèxic i semàntica

Què signifiquen les paraules o expressions següents?

1. *encenall*

- a) incendi
- b) borumballa
- c) encenedor

2. *a la bestreta*

- a) suficientment
- b) anticipadament
- c) precipitadament

3. *si fa no fa*

- a) detalladament
- b) lentament
- c) aproximadament

4. *guitarró*

- a) una guitarreta
- b) una guitarra gran
- c) una persona poc treballadora

5. *fer malícia*

- a) fer malament les coses
- b) fer maldats
- c) causar irritació, molestar

6. *catxap*

- a) un cadell de gos
- b) una classe d'espardenya
- c) una cria de conill

7. *parlar sense embuts*

- a) parlar amb dificultats
- b) parlar amb sinceritat
- c) parlar amb justícia

8. *fraula*

- a) maduixa
- b) bosc
- c) bolet

Quina de les tres opcions és la més adequada per a completar cada frase en un context formal?

9. «Sap _____ gossos.»

- a) adiestrar
- b) ensenyar
- c) ensinistrar

10. «Cal _____ el vi perquè no estiga térbol.»

- a) esclarir
- b) clarificar
- c) clarejar

11. «L'assassí va esborrar les seues _____ amb molta cura.»

- a) impremtes
- b) empremtes
- c) empremptes

12. «Aquella dona ha patit _____ i ha caigut a terra.»

- a) vèrtig
- b) vèrtex
- c) vertigen

13. «És un decret del rei; és un decret _____.»

- a) real
- b) reial
- c) ral

14. «Debatien la successió _____ de la corona.»

- a) al tro
- b) a la trona
- c) al tron

15. «Cal _____ la roda, perquè no gira bé.»
- a) engredar
  - b) greixar
  - c) engrassar

Morfologia i sintaxi

Quina de les tres opcions és la més adequada per a completar cada frase en un context formal?

16. «Un bon fill ha d'obeir _____ seus pares.»
- a) als
  - b) els
  - c) a els
17. «Tenia interès _____ veure l'exposició.»
- a) en
  - b) amb
  - c) de
18. «_____ ho va saber, no va tornar a l'empresa.»
- a) Des de que
  - b) Des que
  - c) En què
19. «No el coneixia ni _____ nom.»
- a) sabia el seu
  - b) en sabia el
  - c) sabia el
20. «L'avió volava _____ terra.»
- a) arran de
  - b) a arrel de
  - c) a raïl de

21. «_____ anava a visitar el malalt.»
- a) De quant en quant
  - b) De quan en quan
  - c) De tant en tant
22. «Vinga, parem _____ taula, que vénen els convidats.»
- a) la
  - b) a
  - c) Ø
23. «No sé quan volen vindre, _____ vindran demà.»
- a) pot ser que
  - b) potser
  - c) deu de ser que
24. «Vosaltres, no _____ allò que no veieu!»
- a) cregau
  - b) cregueu
  - c) creieu
25. «Ha _____ immòbil dos hores.»
- a) romàs
  - b) romanut
  - c) romangut
26. «Com que nosaltres _____ al segon pis, sentim tots els sorolls del carrer.»
- a) visquem
  - b) vivim
  - c) vivíem
27. «No penseu més en aquell tema, oblideu _____.»
- a) -vos
  - b) -vos-el
  - c) -vos-en

28. «Si encara no teniu el llibre, _____.»
a) se'l compreu
b) compreu-vos-el
c) compreu-se'l
29. «Ara diu que no l'han _____ en la llista per error.»
a) incluit
b) inclòs
c) inclós
30. «Ha trobat la sopa salada, però jo no _____ he trobada.»
a) la hi
b) l'hi
c) la n'
31. «He vingut _____ parlar amb tu.»
a) per a
b) per
c) pa
32. «Maria, porta a les veïnes la clau de la terrassa!
Porta _____ ara mateix, per favor!»
a) -los-la
b) 'ls-la
c) -les-la
33. «Estàvem tan enfadades que _____ foc pels queixals.»
a) traíem
b) tréiem
c) treíem
34. «Vosaltres _____ massa cervesa.»
a) beveu
b) begueu
c) beueu

35. «Jo no _____ bé a causa del mal oratge.»
a) dorg
b) dorc
c) dorm
36. «La mare no s'adonà del perill. Comprén que no _____ adonà.»
a) se'n
b) se n'
c) s'hi
37. «Posa't la roba de bany. Posa _____ !»
a) -te'l
b) -te-la
c) 't-la
38. «Va alçar-se massa tard, _____ estava molt cansada.»
a) doncs
b) per què
c) perquè

Quina de les opcions següents és correcta?

39. «T'ho regalaré _____ estudies.»
a) sempre i que
b) sempre que
c) sempre i quan
40. «M'ho va preguntar el _____.»
a) propi professor
b) professor mateix
c) professor mateixa
41. «Abans, quan fumava, sempre _____.»
a) tossia
b) tussia
c) tosia

42. «Una quantitat _____.»
a) quàdruple
b) quàdrupla
c) quàtruple
43. «_____ més treballem més guanyarem.»
a) Quan
b) Quant
c) Com
44. «He fet el dinar _____ te'l menges.»
a) per a què
b) per què
c) perquè
45. «Ja t'he dit que _____.»
a) ho has fet mal
b) ho has fet malament
c) està malament fet

Normativa ortogràfica

Quina de les tres opcions és la més adequada per a completar cada frase?

46. «En acabant es va posar a ballar una _____.»
a) danza
b) dansa
c) dançà
47. «No puc fer el puré, ja que s'ha trencat la _____.»
a) batidora
b) batedora
c) batredora
48. «Rembrandt va pintar molts _____.»
a) autorretrats
b) auto-retrats
c) autoretrats

49. «Viatjaré al _____ d'Europa.»
- a) nord est
  - b) nord-est
  - c) nordest
50. «Este taulell no està _____ i caurà.»
- a) fixe
  - b) fix
  - c) fixo
51. «Li abellix una copeta de _____?»
- a) mistela
  - b) mistella
  - c) mistel·la

Quina de les opcions següents és correcta?

52. «El soldat va disparar una _____.»
- a) ràfaga d'ametralladora
  - b) ràfega d'ametralladora
  - c) ràfega de metralladora
53. «El jugador d'escacs _____.»
- a) féu avançar l'àlfil
  - b) féu avançar l'alfil
  - c) feu avançar l'alfil
54. La frase que està ben escrita és:
- a) Vam arribar a la una en punt.
  - b) No hi ha canvis per l'inèrcia de l'empresa.
  - c) L'ira és un dels set pecats capitals.
55. La frase que està ben escrita és:
- a) No sé com ho aconseguix, però sempre estalvia molts diners. I ningú no li'n dona.
  - b) No se com ho aconseguix, pero sempre estalvia molts diners. I ningú no li'n dóna.
  - c) No sé com ho aconseguix, però sempre estalvia molts diners. I ningú no li'n dóna.

56. «Té un problema _____; se li unflen els _____.»
- a) llavial / llavis
  - b) labial / llabis
  - c) labial / llavis
57. «Els _____ no porten _____ nuclears.»
- a) missils / càrregues
  - b) míssils / càrregues
  - c) missils / carregues
58. La paraula que està ben escrita és:
- a) hostatjar
  - b) maretjar
  - c) barretjar
59. La paraula que està ben escrita és:
- a) estoreta
  - b) letrina
  - c) melanconia
60. La paraula que està ben escrita és:
- a) premisa
  - b) andalussa
  - c) enfonsar

Àrea 4. Expressió i interacció oral

1. LECTURA I CONVERSA

En l'últim segle s'ha reduït un 90% el volum de peixos dels oceans

El volum de peixos en els oceans s'ha reduït més del 90% en l'últim segle, i el percentatge de biodiversitat marina protegida és inferior al 0,1% del total, va advertir el científic Carlos Duarte, professor del Consell Superior d'Investigacions Científiques (CSIC).

L'últim número de la revista *Science* publica en l'editorial esta reflexió firmada per Duarte i dos investigadors més: Iris E. Hendriks, científic associat en la Universitat de les Illes Balears, i Carlo H. R. Heip, director del Centre d'Ecologia Marina de l'Institut Holandés de Yerseke.

Duarte, membre de l'Institut Mediterrani d'Estudis Avançats (IMEDEA), ha advertit que, hui en dia, menys del 0,1% de la biodiversitat marina està protegida.

La xifra contrasta amb el nivell de protecció de la biodiversitat terrestre, amb taxes que s'aproximen al 10%, segons Duarte, per a qui s'ha de «revertir esta situació» i «arribar a un millor equilibri de l'esforç d'investigació en biodiversitat marina i terrestre».

Per a això, va continuar, es requereix un esforç d'interconnexió entre els investigadors dedicats a l'oceà, fet que implica grans recursos i mitjans tècnics, i més inversió financera per a investigar la vida en l'oceà.

Duarte va recordar que en el context de la Convenció de Kyoto per a la protecció de la diversitat biològica hi ha hagut progressos importants, però persisteixen encara grans problemes per a trobar mesures viables per a protegir la vida en els oceans.

Va explicar que es necessiten models i conceptes operatius sobre la manera de protegir la vida en els oceans, perquè la translació de la denominació d'àrea protegida aplicada a l'àmbit terrestre pot no ser efectiva per als mars.

«És un repte intel·lectual o científic encara no abordat», va dir Duarte, per a qui els conceptes per a la protecció de la naturalesa terrestre no són directament extrapolables a l'oceà, perquè no es poden posar fronteres al mig del mar, ni explicar als peixos quines zones estan protegides.

*Criteris de correcció i solucionari en: www.edu.gva.es/jqcv

www.edu.gva.es/jqcv

GENERALITAT
VALENCIANA
CONSELLERIA D'EDUCACIÓ